

**Forslag
til
Lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om
planlægning**
(Op- og nedklassifikation af vandløb, forenklet administration af skovbyggelinjen og
forenkling af VVM-processen m.v.)

§ 1

I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, som ændret bl.a. ved lov nr. 293 af 11. april 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 492 af 21. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 10 affattes således:

”§ 10. Vandløbsmyndigheden kan træffe afgørelse om, at private vandløb skal opklassificeres til offentlige vandløb, og at offentlige vandløb skal nedklassificeres til private vandløb.”

2. § 11 affattes således:

”§ 11. Miljøministeren kan fastsætte regler om opklassifikation og nedklassifikation af vandløb efter § 10, om vandløbsmyndighedens opgaver i forbindelse med ændret klassifikation og om registrering af vandløb.”

§ 2

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. september 2009, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1289 af 19. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 2, nr. 4, affattes således:

”4) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, der opføres i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer.

2. § 17, stk. 2, nr. 5, udgår.

3. I § 17 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) placering i landzone af bebyggelse, campingvogne og lignende, der er omfattet af krav om landzonetilladelse i § 35, stk. 1 og 2, i lov om planlægning eller af de i § 36, stk. 1, jf. stk. 2, i lov om planlægning nævnte undtagelser fra kravet om landzonetilladelse,
- 2) placering i byzone af garager, carporte, udhuse, drivhuse og lignende bygninger på højst 50 m², når disse opføres i tilknytning til beboelseshuse, og byggeriet ikke medfører oprettelse af en ny bolig, og
- 3) bygningsændringer som f.eks. kviste og altaner på beboelseshuse i byzone og sommerhusområde, såfremt boligarealet ikke udvides.«

4. I § 17 indsættes som stk. 4:

” Stk. 4. Stk. 3, nr. 1, finder ikke anvendelse på medhjælperboliger, der er omfattet af § 36, stk. 1, nr. 12, i lov om planlægning.”

5. I § 17 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. For områder, hvor der på flere sammenhængende ejendomme ligger en væsentlig, lovlig bebyggelse nærmere skoven end 300 m, gælder forbuddet i stk. 1 kun på arealerne mellem bebyggelsen og skoven.«

6. I § 18, stk. 2, indsættes før nr. 1 som nyt nummer:

»1) mindre vedligeholdelsesarbejder på bygninger, herunder udskiftning af vinduer og tage m.v., når bygningshøjden ikke derved forøges eller kun forøges i ubetydeligt omfang,«
Nr. 1-3 bliver herefter nr. 2-4.

§ 3

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 24. september 2009, som senest ændret ved lov nr. 358 af 9. april 2013, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2009, nr. L 20, side 7.«

2. § 11 a, stk. 1, nr. 7, § 11 e, stk. 3, og § 16, stk. 5, ophæves.

3. I § 11 g, stk. 1, ændres ”tilvejebragt retningslinjer i kommuneplanen om beliggenheden og udformningen af anlægget med tilhørende redegørelse (VVM-pligt), jf. § 11 e, stk. 3” til:
”udarbejdet en redegørelse for anlæggets miljømæssige konsekvenser (VVM-pligt)”.

4. I § 11 g, stk. 2, ændres ”Ved tilvejebringelsen af retningslinjer i kommuneplanen for anlæg omfattet af stk. 1 skal kommunalbestyrelsen” til ”Kommunalbestyrelsen skal for anlæg omfattet af stk. 1”,

5. I § 11 g, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

”Når redegørelsen foreligger, skal kommunalbestyrelsen offentliggøre denne med henblik på høring af berørte myndigheders og offentlighedens bemærkninger til redegørelsen. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist for høringen på mindst 8 uger, som fremgår af offentliggørelsen.”

6. I § 15 a, stk. 1, indsættes efter ”støjgener”: ”, jf. dog stk. 4”.

7. I § 15 a indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at arealer til støjfølsom anvendelse i særlige tilfælde må tåle midlertidige støjgener.

8. I § 57 a indsættes som stk. 6:

”Miljøministeren kan fastsætte regler om, at bygherren ved anmeldelse af et anlæg, som kan påvirke miljøet væsentligt, skal anvende et særligt skema, og om hvilke oplysninger bygherren skal tilvejebringe og afgive i forbindelse med anmeldelsen.”

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. Retningslinjer i kommuneplantillæg for VVM-pligtige anlæg vedtaget af kommunalbestyrelser efter de hidtil gældende regler opretholdes.

Stk. 3. Klager over afgørelser, der før lovens ikrafttræden er indbragt for Natur- og Miljøklagenævnet og endnu ikke er færdigbehandlet, og klager over afgørelser, som er truffet før lovens ikrafttræden, men som efter lovens ikrafttræden og inden klagefristens udløb indbringes for Natur- og Miljøklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Skriftlige anmeldelser forud for påbegyndelse af et anlæg efter de hidtil gældende regler indgivet før lovens ikrafttræden, men som efter lovens ikrafttræden endnu ikke er afsluttet af den VVM-kompetente myndighed, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 5. Hvis Natur- og Miljøklagenævnet ved behandling af en klage beslutter, at sagen skal hjemvises til den kompetente myndighed for sager omfattet af § 11 g-§ 11 i, til fornyet behandling, skal den kompetente myndighed behandle sagen efter denne lov.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
 - 1.1. Formål og baggrund*
- 2. Lovforslagets indhold*
 - 2.1. Vandløbsloven*
 - 2.1.1. Gældende ret*
 - 2.1.2. Lovforslaget*
 - 2.2. Naturbeskyttelsesloven*
 - 2.2.1. Forenklet administration af naturbeskyttelseslovens skovbyggelinje*
 - 2.2.1.1. Gældende ret*
 - 2.2.1.2 Lovforslaget*
 - 2.2.2 Forenklet administration af fortidsmindebeskyttelseslinjen*
 - 2.2.2.1. Gældende ret*
 - 2.2.2.2. Lovforslaget*
 - 2.3. Planloven*
 - 2.3.1. VVM-reglerne*
 - 2.3.1.1. Gældende ret*
 - 2.3.1.2. Lovforslaget*
 - 2.3.2. Midlertidige støjgener på arealer udlagt til støjfølsom anvendelse*
 - 2.3.2.1. Gældende ret*
 - 2.3.2.2. Lovforslaget*
 - 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
 - 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
 - 5. Administrative konsekvenser for borgere*
 - 6. Miljømæssige konsekvenser*
 - 7. Forholdet til EU-retten*
 - 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
 - 9. Sammenfattende skema*

1. Indledning

1.1. Formål og baggrund

Som en del af regeringens aftale med KL om kommunernes økonomi for 2013 er der allerede fundet besparelser på ca. 13 mio. kr. ved ændringer af lovgivning og administrationspraksis, jf. lov nr. 492 af 21. maj 2013 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vandløb og lov om forpligtende kommunale samarbejder og om ophævelse af lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet.

Efter forhandling med KL er der aftalt yderligere initiativer til regelforenklning for ca. 11 mio. kr. Lovforslagets formål er at udmønte disse forenklingsinitiativer. Med lovforslaget foreslås følgende ændringer:

På vandløbsområdet gennemførte den tidligere regering i foråret 2011 en ændring af vandløbslovgivningen, der i betydeligt omfang begrænsede vandløbsmyndighedernes mulighed for at nedklassificere offentlige vandløb til private vandløb (L 104, folketingsåret 2010-11, 1. samling). Det er regeringens opfattelse, at begrænsningen er blevet uhensigtsmæssig snæver, da vandløbsmyndigheden på baggrund af udmøntningen af lovændringen alene har mulighed for at nedklassificere offentlige vandløb til private i det omfang, der er tale om vandløb, der primært tjener særlige, private formål, herunder afledning af spildevand fra få ejendomme. Samtidig må vandløbet ikke være omfattet af beskyttelsen i naturbeskyttelseslovens § 3. Regeringen ønsker derfor at ophæve den tidligere regerings begrænsninger af vandløbsmyndighedens mulighed for at nedklassificere offentlige vandløb.

Samtidig har der gennem tiderne været meget forskellig praksis i kommunerne med hensyn til klassifikation af vandløb, hvilket blev meget tydeligt efter kommunalreformen pr. 1. januar 2007. Situationen er ofte den, at der i én del af den nye storkommune er offentlige vandløb, som man i en anden del af kommunen normalt ikke ville klassificere som offentlige. Det indebærer en forskelsbehandling af borgerne. Det er den nuværende regerings opfattelse, at ændringerne i 2011 bevirkede en fastholdelse af denne forskelsbehandling og i betydelig grad har gjort det svært for kommunerne på en samfundsøkonomisk fornuftig måde at skabe mere ligebehandling.

Med dette lovforslag foreslås det, at miljøministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om både opklassifikation og nedklassifikation af vandløb, hvor det vil blive præciseret, hvilke hensyn vandløbsmyndigheden kan lade indgå i beslutningen om henholdsvis nedklassifikation eller opklassifikation af et vandløb.

På naturbeskyttelsesområdet foreslås det, at reglerne om dispensation fra forbuddet mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen i landzone ændres, således at reglerne tilpasses planlovens landzoneregler. Desuden foreslås det, at reglerne om dispensation fra forbuddet mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen i byzone ændres, så visse småbygninger og mindre bygningsændringer kan etableres uden dispensation. Det foreslås også, at hvor der på flere sammenhængende ejendomme ligger en væsentlig, lovlig bebyggelse (husrække) inden for linjen, skal forbuddet mod bebyggelse kun gælde mellem husrækken og skoven. Reglen gælder allerede i dag på strækninger med ældre bebyggelse. Ændringerne indebærer en mere forenklet administration af forbuddet mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1-4.

Det foreslås, at forbuddet i naturbeskyttelsesloven mod tilstandsændringer inden for fortidsmindebeskyttelseslinjen ændres, således at forbuddet ikke gælder for mindre vedligeholdelsesarbejder på bygninger, når bygningshøjden ikke derved forøges eller kun forøges i ubetydeligt omfang. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5.

På planområdet foreslås det, at pligten til altid at udarbejde et kommuneplantillæg for VVM-pligtige projekter ophæves. Desuden foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at bygherren i screeningssager skal indhente og på et særligt skema afgive alle de for sagen nødvendige oplysninger.

Videre foreslås det, at miljøministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om fravigelse af planlovens § 15 a, stk. 1, således, at arealer til støjfølsom anvendelse i særlige tilfælde må tåle midlertidige støjgener. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler om helikopterlandingspladser og rendez-vous pladser til hospitalsrelateret flyvning således, at en eksisterende helikopterlandingsplads ikke vil blokere for udvidelsen af et hospital.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Vandløbsloven

2.1.1. Gældende ret

Efter vandløbsloven inddeles vandløb i 2 klasser, offentlige vandløb og private vandløb. Klassifikationen er uden betydning for ejerforholdene. Et vandløb eller en strækning af et vandløb ejes, uanset om det er klassificeret som offentligt eller privat, som alt overvejende hovedregel af den grundejer, på hvis ejendom vandløbet er beliggende.

Klassifikationen er derimod bestemmende for, hvem der har pligten til at vedligeholde vandløbet. Vedligeholdelsesforanstaltninger omfatter for åbne vandløbs vedkommende at skære grøde, fjerne slam og lignende aflejret materiale m.v. og for rørlagte vandløbs vedkommende at sørge for, at der er gennemløb, og at rørene er funktionsdygtige. Det er vandløbsmyndigheden, dvs. kommunen, der har pligt til at vedligeholde offentlige vandløb, mens det er den private grundejer (bredejer), der har pligten for så vidt angår private vandløb.

Vandløbsmyndigheden kan træffe afgørelse om at optage private vandløb som offentlige vandløb. Der er ikke fastsat bestemmelser om, hvilke kriterier der skal lægges til grund herfor.

Vandløbsmyndigheden kan desuden efter regler fastsat af miljøministeren træffe afgørelsen om at nedklassificere offentlige vandløb til private vandløb. Reglerne fremgår af bekendtgørelse nr. 381 af 14. april 2011 om klassifikation og registrering af vandløb, der sætter ret snævre grænser for muligheden for at nedklassificere.

Reglerne indebærer, at kun vandløb, som har interesse for en meget snæver kreds, kan nedklassificeres, fx vandløb der er anlagt til særlige, private formål.

2.1.2. Lovforslaget

Bestemmelsen om, at vandløbsmyndigheden kun kan nedklassificere offentlige vandløb til private vandløb efter regler fastsat af miljøministeren foreslås præciseret, så ministeren kan fastsætte

nærmere regler om, hvilke hensyn vandløbsmyndigheden kan lade indgå i beslutningen om henholdsvis nedklassifikation eller opklassifikation af et vandløb.

Det forventes, at kommunens mulighed for at nedklassificere vandløb føres tilbage til før lov nr. 293 af 11. april 2011.

Ovennævnte bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb vil blive ændret efter lovens vedtagelse.

2.2. Naturbeskyttelsesloven

2.2.1. Forenklet administration af naturbeskyttelseslovens skovbyggelinje

2.2.1.1. Gældende ret

Efter naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 1, må der ikke placeres bebyggelse, campingvogne og lignende inden for en afstand af 300 m fra skove (skovbyggelinjen). Skovbyggelinjen gælder både i byzone, landzone og sommerhusområde. For privatejede skove gælder bestemmelsen kun, hvis skovarealet udgør mindst 20 ha sammenhængende skov. Skovbyggelinjen har til formål at sikre skovens værdi som landskabselement og opretholde skovbrynene som værdifulde levesteder for planter og dyr.

Kommunalbestyrelsen kan efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2, dispensere fra skovbyggelinjen med henblik på placering af bebyggelse mv. inden for skovbyggelinjen, dvs. tættere på skoven end 300 m.

I landzone er opførelse af bebyggelse samt andre konstruktioner og anlæg også omfattet af planlovens § 35, stk. 1, og forudsætter kommunalbestyrelsens forudgående tilladelse (landzonetilladelse). Ved landzoneadministrationen varetager kommunalbestyrelsen bl.a. landskabs- og naturhensyn i overensstemmelse med planlovens formål i § 1. Efter planlovens § 36, stk. 1, gælder en række undtagelser fra kravet om landzonetilladelse, blandt andet for udvidelse af eksisterende helårsboliger op til 250 m², samt visse master til brug for offentlig varsling og forsyning. Undtaget er endvidere opførelse af småbygninger som garager, skure mv. på højst 50 m² samt placering af aftægtsboliger og medarbejderboliger på landbrugsejendomme over 30 ha, når de opføres i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer.

I dag forudsætter opførelse af bebyggelse mv. i landzone i mange tilfælde både landzonetilladelse efter § 35 i lov om planlægning og dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 17 om forbud mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen, jf. lovens § 65, stk. 2. Det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse efter begge regelsæt.

Forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 17 mod placering af bebyggelse inden for skovbyggelinjen omfatter opførelse af bygninger samt andre faste konstruktioner og anlæg. Forbuddet omfatter endvidere udvidelser eller ændringer af eksisterende bygninger, herunder f.eks. etablering af kviste eller altaner. Opførelse af udhuse, carporte, garager, drivhuse mv. kræver derfor kommunalbestyrelsens forudgående dispensation, jf. naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2. Dette gælder, uanset om en sådan bygning kan opføres uden forudgående landzonetilladelse eller anmeldelse efter byggelovgivningen.

Der gælder en række undtagelser fra bebyggelsesforbuddet i naturbeskyttelseslovens § 17, jf. § 17, stk. 2, nr. 1-5. Undtaget er blandt andet efter § 17, stk. 2, nr. 4, ”andre områder, der efter den hidtidige lovgivning har været undtaget”, som er en bestemmelse, der i 1992 erstattede en tidligere undtagelse i naturfredningsloven for ”områder, hvor der inden den 1. januar 1968 var påbegyndt en væsentlig, lovlig bebyggelse inden for skovbyggelinjen”. Skæringsdatoen i 1968 blev fastsat på baggrund af tidligere skæringsdatoer. Undtagelsen i § 17, stk. 2, nr. 4, betyder således, at skovbyggelinjen er reduceret, dvs. forløber tættere på skoven end 300 m i alle områder, hvor der er en væsentlig, lovlig bebyggelse opført før 1968. Baggrunden for reglen er, at beskyttelsesinteresserne alene knytter sig til arealet mellem rækken af bebyggelse og skoven, når der eksisterer en væsentlig bebyggelse nærmere skoven end 300 m.

Loven indeholder ikke retningslinjer eller præcise kriterier for den hermed reducerede skovbyggelinjes nøjagtige forløb. Denne vurdering er overladt til den kompetente myndighed.

Det tidligere klagenævn, Overfredningsnævnet, har fortolket bestemmelsen og den tilsvarende bestemmelse om sø- og åbenskyttelseslinjen ved afgørelser om dispensation. Nævnet har fortolket disse bestemmelser således, at når der er en sådan væsentlig, lovlig bebyggelse inden for beskyttelseslinjen, vil linjen forløbe i den kortere afstand fra søen eller skoven, hvori bebyggelsen ligger.

2.2.1.2 Lovforslaget

Med henblik på at begrænse antallet af sager om dispensation fra skovbyggelinjen, hvor de bagvedliggende landskabs- og naturhensyn i vidt omfang kan varetages i forbindelse med administration af planloven, foreslås det, at naturbeskyttelseslovens regler om dispensation til byggeri inden for skovbyggelinjen tilpasses planlovens landzoneregler om tilladelse til byggeri mv. i landzone.

Det foreslås derfor, at der for områder i landzone ikke længere skal gælde et krav i naturbeskyttelsesloven om dispensation til byggeri inden for skovbyggelinjen, når byggeriet samtidig forudsætter kommunalbestyrelsens landzonetilladelse. Der er i de gældende regler til en vis grad tale om dobbeltadministration, idet hensynene til natur og landskab generelt varetages ved administrationen af planloven.

Harmoniseringen i landzone mellem naturbeskyttelseslovens skovbyggelinjeregler og planlovens landzoneregler indebærer endvidere, at de undtagelser fra kravet om landzonetilladelse, der fremgår af planlovens § 36, stk. 1, også vil gælde i forhold til skovbyggelinjen. En bebyggelse omfattet af planlovens § 36, stk. 1, vil således kunne opføres i landzone inden for skovbyggelinjen uden dispensation fra naturbeskyttelsesloven. Det gælder blandt andet udvidelse af helårshuse op til 250 m², visse offentlige master til varsling samt opførelse af småbygninger som carporte, drivhuse og udhuse under 50 m² samt aftægtsboliger på større landbrugsejendomme mv., når disse opføres i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer.

Derimod fritages medarbejderboliger, der kan opføres uden landzonetilladelse efter planlovens § 36, stk. 1, nr. 12, ikke for kravet om dispensation fra skovbyggelinjen, da der kan være tale om store nye bygninger, som kan have negative konsekvenser for de hensyn, som skovbyggelinjen varetager.

Skovbyggelinjen ophæves ikke i landzone, men der vil ikke længere gælde et krav om dispensation efter naturbeskyttelsesloven til bebyggelse, der forudsætter landzonetilladelse eller er omfattet af planlovens undtagelser fra landzonekravet, bortset fra medhjælperboliger.

Skovbyggelinjen vil i landzone fortsat gælde for byggeri, der forudsætter lokalplanlægning, f.eks. byudvikling eller større anlæg som vindmølleparker og store virksomhedsbyggerier mv.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse til naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 3, nr. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

Det foreslås endvidere at udvide de gældende undtagelser fra bebyggelsesforbuddet inden for skovbyggelinjen i byzone.

Kommunerne træffer i dag mange afgørelser om dispensation fra forbuddet mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen efter naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 1, med henblik på opførelse af småbygninger som f.eks. skure og drivhuse, jf. § 65, stk. 2. Mange afgørelser i byzone vedrører strækninger, der er mere eller mindre udbyggede med bymæssig bebyggelse, og hvor der ikke er væsentlige naturbeskyttelsesmæssige interesser i forhold til den bebyggede del af ejendommene eller arealerne langs skoven.

Det foreslås på den baggrund, at der fremover uden kommunalbestyrelsens forudgående dispensation kan opføres småbygninger inden for skovbyggelinjen, når de pågældende bygninger opføres i tilknytning til beboelseshuse og ikke medfører oprettelse af en ny bolig i byzone. Der er tale om garager, carporte, udhuse, drivhuse og lignende mindre bygninger, der tilsammen udgør op til 50 m². Yderligere bebyggelse vil skulle vurderes konkret af kommunalbestyrelsen i forhold til forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 1.

Sommerhusområder er ikke omfattet af forslaget om at undtage småbygninger fra bebyggelsesforbuddet i naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 1, da dette vil kunne have negative landskabelige konsekvenser. Det vil især være tilfældet i de mange sommerhusområder, der er beliggende ofte uden synlige ejendomsskel i det åbne land eller kystnært.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse til naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 3, nr. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 3.

Det foreslås desuden, at der inden for skovbyggelinjen i landzone, byzone og sommerhusområder uden dispensation kan foretages bygningsændringer, som f.eks. etablering af karnapper og altaner, der ikke indebærer en udvidelse af boligarealet.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse til naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 3, nr. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 3.

Det foreslås endvidere, at den gældende undtagelsesbestemmelse i naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 2, nr. 4, for områder, hvor der inden den 1. januar 1968 var påbegyndt en væsentlig, lovlig bebyggelse inden for skovbyggelinjen ændres, så undtagelsen gælder alle steder, hvor der på flere sammenhængende ejendomme ligger en væsentlig, lovlig bebyggelse inden for linjen. Det er en forudsætning, at der er tale om eksisterende lovlig bebyggelse.

Forslaget betyder, at skovbyggelinjen vil være generelt reduceret i sådanne områder, dvs. gælde for en mindre beskyttelseszone end 300 m og dermed alene omfatte området mellem husrækken og skoven. De naturbeskyttelsesmæssige interesser er generelt knap så tungvejende i sådanne områder med bymæssig bebyggelse. Bestemmelsen vil gælde både i byzone, landzone og sommerhusområde men vil i realiteten kun have betydning i byzone, hvor der er bymæssig bebyggelse.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse til naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

2.2.2 Forenklet administration af fortidsmindebeskyttelseslinjen

2.2.2.1. Gældende ret

Fortidsmindernes omgivelser er beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 18, hvorefter der ikke må foretages ændring i tilstanden af arealer inden for 100 m fra fortidsminder, der er beskyttet efter museumsloven (fortidsmindebeskyttelseslinjen). Forbuddet omfatter ud over blandt andet tilplantning og terrænændringer også opførelse af bebyggelse, om- og tilbygninger samt visse mindre vedligeholdelses- og forbedringsarbejder, som f.eks. udskiftning af tag og bygningsdele.

Forbuddet mod tilstandsændringer i § 18, stk. 1, indebærer, at enhver ændring af tilstanden kun kan ske efter forudgående dispensation. Efter gældende praksis antages det dog, at almindelige vedligeholdelsesarbejder som maling mv. kan ske uden dispensation, mens andre bygningsarbejder, der medfører ændringer i tilstanden, forudsætter tilladelse.

2.2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås at harmonisere forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 18 mod tilstandsændringer inden for fortidsmindelinjen med de tilsvarende bestemmelser i naturbeskyttelseslovens § 8, stk. 5, nr. 7, om klitfredningslinjen og § 15, stk. 4, nr. 6, om strandbeskyttelseslinjen, således at mindre vedligeholdelsesarbejder der ikke øger bygningshøjden, undtages fra forbuddet.

2.3. Planloven

2.3.1. VVM-reglerne

2.3.1.1. Gældende ret

Planlovens bestemmelser om VVM blev i forbindelse med kommunalreformen i 2005 overført fra regionplanlægningen til kommuneplanlægningen. Det betyder, at et VVM-pligtigt projekt efter kommunalreformen først må tillades og igangsættes, når der er vedtaget et kommuneplantillæg, som indeholder retningslinjer for det pågældende projekt. I forbindelse med udarbejdelsen af forslaget til kommuneplantillægget skal der samtidig udarbejdes en redegørelse for projektets miljømæssige konsekvenser. I sager, hvor en bygherre anmelder et projekt til en kommune med henblik på, at kommunen skal tage stilling til, om projektet kan påvirke miljøet væsentligt (screeningssager) er der ikke særlige forpligtelser for bygherren til fuldt ud at oplyse sagen. Selve VVM-processen er ved hjælp af bemyndigelsesbestemmelser uddybet i en VVM-bekendtgørelse, som tillige implementerer VVM-direktivets krav til miljøkonsekvensvurderingen og direktivets bilag I-IV.

2.3.1.2. Lovforslaget

Indholdsmæssigt sigter forslaget på at lette VVM-reglerne på to punkter:

For det første foreslås det, at pligten til altid at udarbejde et kommuneplantillæg som led i udarbejdelsen af VVM-redegørelsen ophæves. Kommunalbestyrelsen kan frit vælge at gennemføre VVM-proceduren i parallel proces med udarbejdelsen af et kommuneplantillæg og/eller lokalplan, hvor kommunalbestyrelsen finder det hensigtsmæssigt.

Forslaget vil indebære en forandring af den kommunale proces, idet der ikke skal udarbejdes et kommuneplantillæg, hvis anlægget kan optages inden for afgrænsningen af den allerede gældende planlægning i kommunen.

Et eksempel herpå er nye/ændrede anlæg, der skal miljøgodkendes og ligger indenfor rammerne af en gældende lokalplan. Der kan også være tale om mange strækningsanlæg og anlæg, der kan etableres på grundlag af en landzonetilladelse.

Det medfører tillige, at kommunalbestyrelsen efter planloven som udgangspunkt vil skulle træffe en selvstændig afgørelse om at tillade VVM-pligtige projekter, hvor denne afgørelse tidligere har været indarbejdet i kommunalbestyrelsens beslutning om at vedtage et kommuneplantillæg. Denne selvstændige afgørelse skal opfylde de almindelige processuelle og indholdsmæssige krav til forvaltningsretlige afgørelser.

I det omfang, at kommunalbestyrelsen vælger en parallel proces af VVM-processen og kommuneplantillægget for et konkret anlæg, skal kommuneplantillægget tilvejebringes inden de almindelige regler for planforslag i loven.

Som konsekvens heraf skal der i VVM-regelsættet bl.a. skal indarbejdes selvstændige hørings- og afgørelsesregler. I dag er disse regler fastsat i bekendtgørelse nr. 1510 af 15. december 2010 om vurdering af visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning med senere ændringer (VVM-bekendtgørelsen). Denne bekendtgørelse vil blive revideret på tidspunkt for lovens ikrafttræden.

For det andet foreslås det at gøre anvendelsen af et screeningsskema obligatorisk. Bygherren skal anvende screeningsskemaet i forbindelse med anmeldelse af et projekt. Indholdet af skemaet, som miljøministeren efter forslaget vil kunne fastsætte nærmere regler om, forventes at blive udarbejdet med udgangspunkt i det screeningsskema, som er en del af Naturstyrelsens vejledning om VVM i planloven. Et obligatorisk screeningsskema skal være med til at sikre såvel en lettere sagsbehandling for kommunerne som en lettere og smidigere proces for den enkelte bygherre.

Der forventes i den forbindelse at blive fastsat regler om, at bygherren skal tilvejebringe alle de oplysninger, der er nødvendige for sagens behandling.

2.3.2. Midlertidige støjgener på arealer udlagt til støjfølsom anvendelse

2.3.2.1. Gældende ret

Efter planloven vil planlægning for helikopterlandingspladser som oftest være omfattet af lokalplanpligten efter planlovens § 13, stk. 2. Det vil derfor være den almindelige praksis for

lokalpligtens grænser, der finder anvendelse i det konkrete tilfælde. I forbindelse med planlægningen for etableringen af helikopterlandingspladser vil kommunerne skulle overveje de konkrete placeringer af pladserne, herunder muligheden for at placere pladserne i Områder med Særlig Drikkevandsinteresser (OSD).

Efter gældende ret må en lokalplan kun udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, hvis planen med bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger mv. kan sikre den fremtidige anvendelse mod støjgener, jf. planlovens § 15 a, stk. 1.

Der er som hovedreglen et forbud mod at udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, medmindre der fastsættes afskærmningsforanstaltninger. Hvis Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser ikke kan overholdes ved en konkret anvendelse af et areal, er der tale om et støjbelastet areal. Støjfølsom arealanvendelse er først og fremmest anvendelse til boligformål, men også en række bygninger til offentlige formål, herunder bl.a. hospitaler, kan karakteriseres som støjfølsom anvendelse.

Med hensyn til støjbelastningen antages det, at der ved planlægningen af en helikopterlandingsplads sættes grænser for udvidelsen af arealer i nærheden af landingspladsen til støjfølsom anvendelse, jf. planlovens § 15 a, stk. 1.

En eksisterende helikopterlandingsplads vil herefter kunne blokere for en senere udvidelse af f.eks. et hospital, fordi hospitaler betragtes som støjfølsom arealanvendelse.

De vejledende grænseværdier for støj samt planlovens bestemmelser er fastsat på et tidspunkt, hvor helikopterlandingspladser og landingspladser specifikt til brug for akutlægehelikoptere ikke havde samme aktualitet som i dag.

I begyndelsen af 2012 blev der nedsat en arbejdsgruppe vedrørende helikopterlandingspladser i forbindelse med en varig akutlægeordning bestående af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Sundhedsstyrelsen, Miljøstyrelsen, Naturstyrelsen, Trafikstyrelsen, Forsvarskommandoen, Flyvertaktisk Kommando, KL og Danske Regioner, Region Hovedstaden, Region Sjælland, Region Syddanmark, Region Midtjylland og Region Nordjylland. Arbejdsgruppen skulle bl.a. beskrive de lovgivningsmæssige rammer for etablering af helikopterlandingspladser samt kortlægge eventuelle behov for ændringer af de nuværende lovgivningsmæssige rammer. Arbejdsgruppen afrapporterede i juni 2012.

Arbejdsgruppen anbefalede en ændring af planloven, således at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse fra planlovens § 15 a, stk. 1, af hensyn til muligheden for efterfølgende at udvide de sygehuse, som har anlagt en helikopterlandingsplads til hospitalsrelaterede flyvninger.

2.3.2.2. Lovforslaget

I overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger foreslås det, at ministeren får mulighed for at fastsætte nærmere regler om fravigelse af planlovens regler således, at arealer til støjfølsom anvendelse i særlige tilfælde må tåle midlertidige støjgener. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler om helikopterlandingspladser og rendez-vous pladser til hospitalsrelateret flyvning således, at en eksisterende helikopterlandingsplads ikke vil blokere for udvidelsen af et hospital.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der er opnået enighed om, at de enkelte lovændringer samlet vil betyde lettelser for kommunernes opgavevaretagelse på 11 mio. kr. frem til og med 2015.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for staten eller regionerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslagene til ændring af vandløbsloven vil på sigt kunne indebære en udgift for jordbrugserhvervet til vedligeholdelse af vandløb, der nedklassificeres fra offentlige til private vandløb. Beløbet skønnes at være af beskeden størrelse for den enkelte jordbruger.

Lovforslaget vurderes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser i øvrigt.

Forslaget om forenklet administration af skovbyggelinjen forventes at medføre færre dispensationsansøgninger indenfor skovbyggelinjen.

Forslaget om at indføre et obligatorisk screeningsskema ved anmeldelse af et projekt, der er omfattet bilag 2 i VVM-bekendtgørelsen, skal være med til at sikre en lettere og smidigere proces for den enkelte bygherre. Samtidig vil det foreslåede skema betyde en større gennemsigtighed for bygherre i forhold til betydning af øvrig lovgivning for det konkrete projekt og dermed på et tidligere tidspunkt give mulighed for justeringer af det planlagte projekt, herunder i forhold til grænsen for VVM-pligt.

Lovforslaget vurderes ikke at have erhvervsadministrative konsekvenser i øvrigt.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget om forenklet administration af skovbyggelinjen forventes at medføre færre dispensationsansøgninger indenfor skovbyggelinjen.

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne i øvrigt.

6. Miljømæssige konsekvenser

Med hensyn til den foreslåede bestemmelse til naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 3, nr. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter reglerne i naturbeskyttelseslovens § 17, jf. § 65, stk. 2, tilpasses planlovens §§ 35 og 36 om administration af bebyggelse i landzone, skal det bemærkes, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med administrationen af planloven generelt skal varetage hensyn til natur og landskab. Det vurderes på den baggrund, at de miljømæssige konsekvenser af forslaget vil være begrænsede.

Placering af småbygninger og udvidelser af helårshuse mv., der i landzone bliver undtaget fra kravet om dispensation fra skovbyggelinjen som følge af forslaget, får normalt dispensation efter gældende regler. Det kan dog ikke afvises, at der i enkelte tilfælde vil kunne placeres småbygninger mv, der ikke ville have fået en dispensation efter gældende regler.

Med hensyn til de foreslåede bestemmelser til naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 3, nr. 2 og 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, om henholdsvis adgangen til at opføre småbygninger og foretage bygningsændringer, vil forslagene næppe have særlige konsekvenser for naturbeskyttelsen og det landskab, som skovbyggelinjen beskytter, på grund af tilknytningen til eksisterende bebyggelse.

Dog må det forventes, at der vil komme lidt flere småbygninger mv. inden for skovbyggelinjen de steder, hvor byggelinjen er konkret reduceret, og hvor der normalt meddeles afslag på dispensation. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse til § 17, stk. 3, nr. 2, kun gælder for byzone og ikke for sommerhusområder.

Også i forhold til den foreslåede bestemmelse i naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, om begrænsning af beskyttelseszonens udstrækning, hvor der er en eksisterende væsentlig bebyggelse nærmere skoven end 300 m, vil konsekvenserne være begrænsede, da området mellem bebyggelsen og skoven fortsat vil være omfattet af beskyttelsen.

Det kan ikke udelukkes, at en generelt gældende reduktion af skovbyggelinjen vil medføre en lovliggørelse af ulovligt byggeri, som kommunen ikke har haft kendskab til, f.eks. en ulovlig tilbygning mod skoven.

Særligt med hensyn til forslagernes overensstemmelse med Rådets direktiv 92/43/EØF (med senere ændringer) om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planer (habitatdirektivet) vil de vurderinger af forholdet til Natura 2000-områder, som direktivet foreskriver, i praksis i langt de fleste tilfælde ske i forbindelse med landzoneadministrationen eller byggesagsbehandlingen efter byggeloven. Bebyggelse uden tilladelse kan som udgangspunkt kun placeres i tilknytning til eksisterende bebyggelse. Forslagene vurderes på den baggrund at være i overensstemmelse med habitatdirektivet.

Bilag 4 arter vil være beskyttede af det generelle forbud mod at ødelægge eller beskadige yngle- eller rasteområder i naturbeskyttelseslovens § 29 a og jagt- og vildtforvaltningslovens § 6 a.

Forslaget om at indføre et obligatorisk screeningsskema ved anmeldelse af et projekt, der er omfattet bilag 2 i VVM-bekendtgørelsen vil betyde en større gennemsigtighed for bygherre i forhold til betydning af øvrig lovgivning for det konkrete projekt og dermed på et tidligere tidspunkt give mulighed for justeringer af det planlagte projekt, herunder i forhold til grænsen for VVM-pligt.

Lovforslaget vurderes i øvrigt ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Særligt med hensyn til forslaget om, at naturbeskyttelseslovens regler om forbud mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen tilpasses planlovens landzoneregler, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, vurderes dette forslag at være i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/43/EØF (med senere ændringer) om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planer (habitatdirektivet). En konkret vurdering af forholdet til Natura 2000-områder vil i praksis i langt de fleste tilfælde ske i forbindelse med landzoneadministrationen eller byggesagsbehandlingen efter byggeloven. Bebyggelse uden tilladelse kan som udgangspunkt kun placeres i tilknytning til eksisterende bebyggelse.

Lovforslaget indeholder ingen ændringer i forhold til implementeringen af VVM-direktivet i dansk ret.

Lovforslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Udkast til lovforslag har været i høring hos:

Advokatrådet/Advokatsamfundet, Akademiet for de tekniske Videnskaber, Akademirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Biologiforbundet, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Bæredygtigt Landbrug, COWI A/S, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idræts-Forbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Turistråd (nu Visit Denmark), Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Entomologisk Forening, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Industri, Dansk Gartneri, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Skovforening, Dansk Træforening, Dansk Træinformation, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Danske Advokater, Danske Biologer, FaDB, Danske Dagblades Forening, Danske Kloakmestre, Danske Landskabsarkitekter, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Medier, Danske Mediers Forum, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Svineproducenter, Danske Træindustrier, Danske Vandløb, DELTA, Den Danske Landinspektørforening, Det Økologiske Råd & Selskab, Det Økonomiske Råd, DHI, Dyrenes Beskyttelse, EnviNa, Energinet.dk, Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, 3F Fagligt Fælles Forbund, Ferskvandsfiskeriforeningen, Finansrådet, Forbrugerrådet, FORCE Technology, Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer – FSR, Foreningen Regnskovsgruppen Nepenthes, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Vandværker i Danmark, Friluftsrådet, Green Network, Greenpeace Danmark, GTS – Godkendt Teknologisk Service, HedeDanmark, Hedeselskabet, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen IDA, Jagt- og Skovbrugsmuseet, KL, Kolonihaveforbundet, Kommunalteknisk Chefforening, Konpa, Landdistrikternes Fællesråd, Landbrug & Fødevarer, Landsbyrådet, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Miljøbevægelsen NOAH, Miljøcenter Vestjylland, Miljøpartiet de Grønne, Miljøteknisk Brancheforening, MTG A/S, Mærsk Olie og Gas AS, Nationalt Center for Miljø og Energi, Natur og Ungdom, Nordicom, Nordsøfonden, NSOC-D, Orbicon, Parcelhusejernes Landsforening, Praktiserende Landinspektørers Forening, Rambøll Danmark, Region Hovedstaden, Region Midtjylland, Region Nordjylland, Region Sjælland, Region Syddanmark, Skov & Landskab (Københavns Universitet), Skovdyrkerforeningerne, Småskovsforeningen Danmark, Spildevandsteknisk Forening, Verdensnaturfonden, Videnscenter for Landbrug, Ellen Margrethe Basse, Aarhus Universitet, Helle Tegner Anker, Københavns Universitet, Peter Pagh, Københavns Universitet, Lone Kørnøv, Aalborg Universitet, Bo Elling, Roskilde Universitet

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for kommuner, regioner og staten.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat,	Lovændringerne vil betyde lettelser for kommunernes opgavevaretagelse på ca. 11	Ingen

kommuner og regioner	mio. kr. frem til 2015. Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for regioner og staten.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Omklassificering til privat vandløb vil medføre flere udgifter til vandløbsvedligeholdelse. Samlet vurderes lovændring en at medføre marginale merudgifter for landbrugserhvervet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Færre dispensationsansøgninger indenfor skovbyggelinjen.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Tidligere mulighed for justeringer af det planlagte projekt, herunder i forhold til grænsen for VVM-pligt, pga. screeningsskemaet.	De miljømæssige konsekvenser vurderes at være begrænsede i forhold til skovbyggelinjen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Færre dispensationsansøgninger indenfor skovbyggelinjen.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Efter vandløbsloven inddeles vandløb i 2 klasser, offentlige vandløb og private vandløb. Klassifikationen er uden betydning for ejerforholdene. Et vandløb eller en strækning af et vandløb ejes, uanset om det er klassificeret som offentligt eller privat, som alt overvejende hovedregel af den grundejer, på hvis ejendom vandløbet er beliggende.

Klassifikationen er derimod bestemmende for, hvem der har pligten til at vedligeholde vandløbet. Vedligeholdelsesforanstaltninger omfatter for åbne vandløbs vedkommende at skære grøde, fjerne slam og lignende aflejret materiale m.v. og for rørlagte vandløbs vedkommende at sørge for, at der er gennemløb, og at rørene er funktionsdygtige. Det er vandløbsmyndigheden, dvs. kommunen, der har pligt til at vedligeholde offentlige vandløb, mens det er den private grundejer (bredejer), der har pligten for så vidt angår private vandløb.

Regler om nedklassifikation af offentlige vandløb til private i den gældende bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb er medvirkende til at fastholde en ulighed mellem borgere inden for samme kommune med hensyn til pligten til at vedligeholde vandløb. De indebærer, at kun vandløb, der er meget snævert knyttet til private interesser, kan nedklassificeres.

Med den foreslåede affattelse af vandløbslovens § 10 skabes der mulighed for, at kommunerne kan ensarte klassifikationen inden for kommunens grænser og nedklassificere de vandløb, der i realiteten ikke har offentlig interesse.

Med bemyndigelsen i den foreslåede § 11 vil der blive udarbejdet regler, der i højere grad giver vandløbsmyndigheden muligheder for at lade lokale, konkrete vurderinger ligge til grund for beslutning om at nedklassificere offentlige vandløb. Heri kan bl.a. indgå, om det offentlige har interesse i vandløbets vedligeholdelse, eller om der kun er private interesser forbundet hermed.

Det vil desuden blive overvejet, om der skal fastsættes regler om, hvilke kriterier der skal ligge til grund for at opklassificere private vandløb til offentlige vandløb. Der findes ikke i dag regler herom. Det ligger dog som en udtalt forudsætning for vandløbsloven, at kun vandløb, som har en vis almen interesse, fx af rekreativ eller biologisk karakter eller som recipient for større offentlige spildevandsanlæg, bør være offentlige med den konsekvens, at vedligeholdelsen er skattefinansieret.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at den gældende bestemmelse suppleres med krav om, at driftsbygningen skal opføres i tilknytning til eksisterende bebyggelse. Opførelse af sådanne bygninger uden tilknytning til eksisterende bebyggelse vil kræve en landzonetilladelse. Stramningen vil næppe få stor betydning, da driftsbygninger primært opføres i landzone. Den foreslåede bestemmelse vil medføre at der vil

gælde de samme regler for opførelse af erhvervsmæssigt nødvendige driftsbygninger inden for skovbyggelinjen både i landzone og uden for landzone.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Til nr. 2

Det foreslås at den nugældende bestemmelse i lovens § 17, stk. 2, nr. 5, udgår. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i nr. 4. Der henvises til bemærkninger til denne.

Til nr. 3

Til § 17, stk. 3, nr. 1

Den foreslåede bestemmelse vedrører landzone. Med forslaget tilpasses naturbeskyttelseslovens regler om skovbyggelinjen planlovens landzoneregler i § 35, stk. 1, og § 36, stk. 1, jf. stk. 2, således at der ikke længere skal træffes afgørelse efter begge regelsæt.

Med forslaget ophæves kravet om dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 17 til byggeri inden for skovbyggelinjen, når byggeriet sker i landzone og derfor forudsætter, at kommunalbestyrelsen meddeler landzonetilladelse. Ved administration af planloven skal kommunalbestyrelsen som hidtil varetage hensynet til natur og landskab, herunder til skoven som landskabselement og til arealer langs skoven som levested for planter og dyr.

De undtagelser, der fremgår af planlovens § 36, stk. 1, jf. 2, hvorefter det blandt andet ikke kræver landzonetilladelse at udføre om- og tilbygninger af helårshuse op til 250 ², opføre visse småbygninger og offentlige master til varsling og visse aftægtsboliger samt udvide mindre erhvervsvirksomheder, der er lovligt indrettet i en tidligere landbrugsbygning, vil efter forslaget også gælde for sådant byggeri inden for skovbyggelinjen i landzone.

Derimod undtages opførelse af nye medhjælperboliger, der er omfattet af § 36, stk. 1, nr. 12, som kan opføres uden landzonetilladelse på en landbrugsejendom over 30 ha i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer, ikke fra kravet om skovbyggelinjedispensation. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Med forslaget bortfalder kravet om dispensation og kommunalbestyrelsens sagsbehandling for en række byggerier i landzone.

Skovbyggelinjen ophæves ikke. I landzone vil skovbyggelinjen fortsat gælde for byggeri, der forudsætter lokalplanlægning, f.eks. byudvikling eller større anlæg som vindmølleparker og store virksomhedsbyggerier mv. I disse tilfælde vil virkeliggørelse af lokalplanen forudsætte enten kommunalbestyrelsens afgørelse om dispensation, eller, som det ofte er tilfældet for byudvikling, ansøgning hos Naturstyrelsen om at ophæve skovbyggelinjen inden for lokalplanområdet.

Det er en konsekvens af forslaget, at skovejer i de undtagede tilfælde ikke længere underrettes om byggeri inden for skovbyggelinjen, som ellers er et krav efter gældende regler i naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2. I de tilfælde, hvor et byggeri forudsætter en landzonetilladelse, vil kravet om forudgående høring af naboer i planlovens § 35, stk. 3, finde anvendelse.

Til § 17, stk. 3, nr. 2

Med forslaget kan der uden kommunalbestyrelsens forudgående dispensation inden for skovbyggelinjen i byzone opføres garager, carporte, udhuse, drivhuse og lignende mindre bygninger på højst 50 m², når de pågældende bygninger opføres i tilknytning til beboelseshuse og ikke medfører oprettelse af en ny bolig.

Forslaget er inspireret af planlovens § 36, stk. 1, nr. 7, der undtager mindre bygninger op til 50 m² som carporte, drivhuse og udhuse mv. fra kravet om landzonetilladelse efter lovens § 35, stk. 1, når disse bygninger opføres i tilknytning til enfamiliehuse, og byggeriet ikke medfører oprettelse af en ny selvstændig bolig.

Det foreslåede krav om tilknytning svarer til formuleringen i planlovens § 36, stk. 1, nr. 7, og betyder, at den nye bebyggelse sammen med ejendommens bebyggelses- og færdselsarealer skal udgøre en hensigtsmæssig enhed. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag om ændring af planloven i 2009 (LF 135 – FT 2008/2009), at »ved opførelse af bygninger »i tilknytning til« forstås i overensstemmelse med planlovens mangeårige administrationspraksis opførelse inden for en afstand af indtil ca. 20 m fra bebyggelsen. Det er dog ikke alene afstanden, der afgør, om en bygning kan siges at ligge i tilknytning til den eksisterende bebyggelse. Det beror på en samlet vurdering af, om byggeriet naturligt opleves som havende tilknytning til den eksisterende bebyggelse, bl.a. henset til terrænforhold og landskabet i øvrigt.«

Bestemmelsen om at undtage småbygninger fra bebyggelsesforbuddet vil give mulighed for at opføre carporte, garager og udhuse mv. på enkeltvis eller tilsammen op til 50 m². Ved beregningen af det samlede maksimale bebyggelsesareal på 50 m² medregnes ikke eksisterende bygninger, hvortil der allerede er meddelt dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2, jf. § 17, stk. 1.

Det er en konsekvens af forslaget, at skovejer i disse tilfælde ikke længere underrettes om byggeri inden for skovbyggelinjen, som ellers er et krav efter gældende regler i naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2.

Med de 50 m² som det maksimale bebyggelsesareal for de bygninger, der kan opføres uden tilladelse, og under hensyn til, at disse skal opføres i tilknytning til de eksisterende beboelsesbygninger, vurderes ændringen ikke at medføre væsentlige negative konsekvenser for de hensyn, som skovbyggelinjen varetager.

Forslaget om småbygninger vil gælde i byzone. I landzone vil gælde en tilsvarende undtagelse som følge af forslaget om harmonisering med planlovens §§ 35 og 36 i landzone, jf. den foreslåede bestemmelse til naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 3, nr. 1.

Til § 17, stk. 3, nr. 3

Med forslaget kan der uden dispensation inden for skovbyggelinjen foretages bygningsændringer, som f.eks. etablering af karnapper og altaner, der ikke indebærer en udvidelse af boligarealet.

Forslaget om at undtage bygningsændringer som f.eks. karnapper og altaner fra krav om dispensation vil gælde overalt, men vil primært få betydning i landzone og sommerhusområder, idet mange sammenhængende bebyggelser vil komme til at ligge uden for skovbyggelinjen i byzone som konsekvens af forslaget om at ændre naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 2, nr. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

Forslaget omfatter kun bygningsændringer, der ikke medfører en udvidelse af beboelsesarealet, dvs. det omfatter f.eks. ikke lukkede altaner, der således fortsat kræver dispensation.

Det bemærkes, at bebyggelsesforbuddet i naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 1, ikke omfatter almindelige vedligeholdelsesarbejder, herunder f.eks. udskiftning af døre og vinduer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Til nr. 4

Opførelse af nye medhjælperboliger i landzone, der er omfattet af § 36, stk. 1, nr. 12 i lov om planlægning, og som er undtaget fra kravet om landzonetilladelse efter planlovens § 36, stk. 2, fritages ikke fra kravet om skovbyggelinje efter den foreslåede § 17, stk.3, nr. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, da der kan være tale om relativt store bygninger.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 17, stk.3, nr. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 5

Forslaget udvider anvendelsesområdet for den gældende undtagelse i § 17, stk. 2, nr. 4, for ”andre områder, der efter den hidtidige lovgivning har været undtaget”, dvs. områder, hvor der inden den 1. januar 1968 var påbegyndt en væsentlig, lovlig bebyggelse inden for skovbyggelinjen, til at gælde alle steder, hvor der på flere sammenhængende ejendomme ligger en væsentlig, lovlig bebyggelse inden for linjen, uanset hvornår bebyggelsen er opført. Den ændrede formulering har herudover til formål at præcisere bestemmelsens indhold i overensstemmelse med administrativ praksis.

Bestemmelsen vil betyde, at skovbyggelinjen vil være generelt reduceret ved sammenhængende bebyggelser på samme måde som efter gældende regler, men bestemmelsen vil også finde anvendelse på sammenhængende bebyggelse, der er opført efter 1968. Det vil sige, at byggelinjen vil forløbe i den kortere afstand fra skoven, hvor bebyggelsen ligger, og forbuddet i lovens § 17, stk. 1, vil kun gælde på arealer mellem husrækken og skoven.

Bebyggelse, der er opført i byzone, er normalt opført på grundlag af en lokalplan eller en ældre byplanvedtægt og med dispensation fra skovbyggelinjen. Nogle steder vil skovbyggelinjen allerede være konkret reduceret, hvis en kommune har anmodet Miljøministeriet om i medfør af naturbeskyttelseslovens § 69 at ophæve skovbyggelinjen inden for lokalplanområdet. I disse afgørelser vil ophævelsen normalt ikke være sket helt ind til skoven, men ophævelse er sket efter en konkret vurdering i forhold til området og bebyggelsesplanen.

Andre steder er skovbyggelinjen reduceret for hele eller dele af en kommune på grundlag af ministeriets afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 69, idet kommunen for udbyggede områder har ønsket en administrativ lettelse ved at fastlægge linjen således, at kun arealet mellem den eksisterende bebyggelse og skoven er omfattet af bebyggelsesforbuddet. Herved kan der opføres tilbygninger, skure, carporte mv. uden forudgående dispensation, hvis bebyggelsen opføres bag linjen, dvs. ved siden af eller bag husrækken.

Når der er tale om et område med væsentlig bebyggelse, vil negative konsekvenser for natur og landskab være begrænsede samtidig med, at der opnås en administrativ lettelse.

Vurderingen af, hvor den reducerede skovbyggelinje forløber i områder med væsentlig, lovlig bebyggelse vil svare til den vurdering, som kommunerne foretager i dag, bortset fra alderskravet (før 1. januar 1968). Som følge heraf forventer Naturstyrelsen ikke at udarbejde en vejledning herom, medmindre der opstår et behov herfor.

Tidligere klagenævnspraksis vil stadig have betydning for, om der er tale om væsentlig lovlig bebyggelse. Efter praksis udgør et enkelt eller to huse ikke en "væsentlig bebyggelse".

Retningslinjer kan findes i tidligere afgørelser fra Overfredningsnævnet, som blandt andet er gengivet i optagelse nr. 143 i "Overfredningsnævnet Orienterer" fra marts 1981, jf. ovenfor de almindelige bemærkninger til lovforslaget, afsnit 2.3., som vil blive lagt på Naturstyrelsens hjemmeside.

Det vil som hidtil være op til kommunen at vurdere, om der er tale om en væsentlig sammenhængende bebyggelse, som bevirker, at skovbyggelinjen generelt er reduceret i et område. Kommunerne har ansvaret for at vedligeholde arealinformationerne i Danmarks Miljøportal for så vidt angår skovbyggelinjen.

Den generelle undtagelse i medfør af § 17, stk. 2, nr. 4, i den gældende lov kræver ikke kommunens afgørelse, da den fremgår direkte af loven. Men det præcise forløb af skovbyggelinjen beror på kommunens vurdering og denne kan i en konkret sag om dispensation eller påbud, hvor det har betydning, om et areal er omfattet af linjen eller ej, påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Til nr. 6

Forslaget er en harmonisering af bestemmelsen med de tilsvarende bestemmelser om undtagelser fra forbud mod tilstandsændringer inden for klitfredningslinjen og strandbeskyttelseslinjen.

Det foreslås således, at mindre vedligeholdelsesarbejder, der kan ske, uden at bygningshøjden øges eller kun øges i ubetydeligt omfang, kan udføres uden tilladelse. Det betyder, at undtagelsen vil omfatte vedligeholdelsesarbejder som f.eks. udskiftning af tagplader eller enkelte vinduer, men også arbejder der indebærer mindre ændringer f.eks. i forbindelse med udskiftning af vinduer og tag.

Undtagelsen gælder alene mindre vedligeholdelsesarbejder, dvs. den omfatter ikke udskiftning af f.eks. små vinduer med panoramavinduer eller ombygning af terrasser til havestuer og lignende. Ligeledes kan ændringer af tagkonstruktion eller -beklædning være så omfattende eller markant, at det må anses for et større vedligeholdelsesarbejde, som forudsætter dispensation.

På grund af de særlige beskyttelseshensyn, der gælder for og omkring fortidsminder, er det præciseret, at bygningshøjden ikke må forøges mere end ubetydeligt.

Konkrete vilkår om f.eks. placering og udformning af en bygning, der er knyttet til tidligere afgørelser om dispensation, skal fortsat overholdes.

Til nr. 1

Fodnoten til loven foreslås ændret, da Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet) erstatter Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EF-Tidende 1985, nr. L 175, side 40, som ændret senest ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 2003/35/EF om mulighed for deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse.

Til nr. 2

Bestemmelserne foreslås ophævet som en konsekvens af, at der gives mulighed for at tilvejebringe VVM-redegørelsen uafhængig af kommuneplantillægget, men inden for planlovens almindelige regler for tilvejebringelse af kommuneplantillæg og lokalplaner. Det betyder, at de hidtil gældende særlige regler for retningslinjer i kommuneplanen (§ 11 a, nr. 7), det særlige redegørelseskrav for kommuneplantillæg (§ 11 e, stk. 3) samt lempelserne for lokalplaner knyttet til kommuneplantillæg (§ 16, stk. 5) ikke vil gælde for de fremtidige kommuneplantillæg, hvor kommunalbestyrelsen vælger at gennemføre planlægningen parallelt med VVM-processen. Her vil alene de almindelige indholdsmæssige krav til kommune- og lokalplaner være gældende.

Til nr. 3

Bestemmelsen foreslås ændret som konsekvens af forslaget om muligheden for at afkoble VVM-processen og udarbejdelsen af forslag til kommuneplantillæg. Det forudsættes, at et eventuelt forslag til kommuneplantillæg vil følge de almindelige regler for tilvejebringelse af kommuneplantillæg og lokalplaner.

Til nr. 4

Bestemmelsen foreslås ændret som konsekvens af forslaget om muligheden for at afkoble VVM-processen og udarbejdelsen af forslag til kommuneplantillæg. Forslaget om afkoblingen medfører, at hvis kommunalbestyrelsen har valgt at gennemføre VVM-processen uden parallel udarbejdelse af kommuneplantillæg, vil kommunalbestyrelsen fortsat skulle gennemføres en scopingproces forud for udarbejdelsen af VVM-redegørelsen. Med scopingprocessen sker der en tidlig og sikker fastlæggelse af, hvad VVM-redegørelsen skal indeholde. VVM-direktivet (2011/92/EU) lægger i præamblen vægt på, at offentligheden sikres en effektiv deltagelse i beslutningstagningen gennem mulighed for at fremsætte udtalelser og give udtryk for betænkeligheder, som kan være relevante for beslutningerne. Effektiviteten kan sikres ved, at inddragelsen sker så tidligt i VVM-processen som muligt for at give mulighed for at påvirke projektudformningen med henblik på at mindske påvirkningen af omgivelserne. Derfor fastholdes den nuværende kreds af høringsberettigede (de berørte myndigheder og offentligheden) samt den gældende bestemmelse om foroffentlighed.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i planlovens § 11 g, stk. 2.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at VVM-redegørelsen nu foreslås at få en selvstændig status i stedet for at indgå som redegørelsen i et kommuneplantillæg. VVM-redegørelsen vil således nu have brug for en selvstændig bestemmelse om høring. Det foreslås at videreføre den hidtil gældende høringsfrist på mindst 8 uger, da den vurderes at være i overensstemmelse med VVM-direktivets krav om rimelige tidsrammer for at informere

offentligheden og for den berørte offentlighed at opnå reel deltagelse i VVM-processen. Der er således ikke foretaget processuelle ændringer i forhold til høringen bortset fra dem, som følger af, at VVM-redegørelsen ikke længere er en del af et kommuneplantillæg.

Til nr. 6 og 7

Det foreslås, at ministeren får mulighed for at fastsætte regler om, at arealer til støjfølsom anvendelse i særlige tilfælde må tåle midlertidige støjgener. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at helikopterlandingspladser og rendez-vous pladser til hospitalsrelateret flyvning til hospitaler, som planlægningsmæssigt set er arealer udlagt til støjfølsomanvendelse, midlertidigt må overskride de vejledende støjgrænser.

Bestemmelsen er dermed en fravigelse fra hovedreglen i lovens § 15 a, stk. 1.

Til nr. 8

Med forslaget gives miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, at bygherren forud for påbegyndelsen af et anlæg omfattet af lovens § 11 g skal anvende et særligt skema til anmeldelsen. Det foreslås, at der vil være tale om screeningspligtige projekter, som vil være omfattet af oplysningsforpligtelsen i særlig skemaform.

Indholdet af skemaet forudsættes at tage udgangspunkt i det i vejledningen indarbejdede screeningsskema.

Det forudsættes, at den gældende bemyndigelse i lovens § 54 a, om digital kommunikation vil være blive udmøntet i forhold til krav om digital indsendelse af forslaget om et særligt skema.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Til stk. 2

Den foreslåede overgangsregel tager sigte på sidestille allerede vedtagne og gældende kommuneplantillæg med dem, som efter lovens ikrafttræden vil blive udarbejdet uanset hvilken procedure, kommunalbestyrelsen måtte beslutte herfor. Den foreslåede bestemmelse har lighed med den, som fremgår af lov nr. 571 af 24. juni 2005 (udmøntning af kommunalreformen) § 4.

Til stk. 3-4

De foreslåede overgangsbestemmelser tager sigte på at regulere såvel ikke færdigt behandlede anmeldelser, indbringelse af klager Natur- og Miljøklagenævnet og Natur- og miljøklagenævnets beslutninger om hjemvisning af sager i overgangsperioden. De foreslåede overgangsbestemmelser har lighed med de overgangsbestemmelser, som fremgår af § 16 i bekendtgørelse nr. 1510 af 15. december 2010 om vurdering af visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning med senere ændringer (VVM-bekendtgørelsen).

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 10. Vandløbsmyndigheden kan træffe afgørelse om at optage private vandløb som offentlige vandløb.

Stk. 2. Vandløbsmyndigheden kan efter regler fastsat af miljøministeren træffe afgørelse om at nedklassificere offentlige vandløb til private vandløb.

§ 11. Miljøministeren kan fastsætte regler om vandløbsmyndighedens opgaver i forbindelse med klassificering og registrering af vandløb

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) bestående forsvarsanlæg,
- 2) havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål,
- 3) områder, der som led i frikommuneforsøg bliver omfattet af en lokalplan og efter § 24 a i lov om frikommuner friholdes for efterfølgende at blive omfattet af forbuddet i stk. 1, så længe lokalplanen er gældende,
- 4) driftsbygninger, der er nødvendige for jordbrugs- og fiskerierhvervene, og
- 5) andre områder, der efter den hidtidige lovgivning har været undtaget.

Lovforslaget

§ 1

I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, som ændret bl.a. ved lov nr. 293 af 11. april 2011 og senest ved § 2 i [L192], foretages følgende ændringer:

1. § 10 affattes således:

”§ 10. Vandløbsmyndigheden kan træffe afgørelse om, at private vandløb skal opklassificeres til offentlige vandløb, og at offentlige vandløb skal nedklassificeres til private vandløb.”

2. § 11 affattes således:

”§ 11. Miljøministeren kan fastsætte regler om opklassifikation og nedklassifikation af vandløb efter § 10, om vandløbsmyndighedens opgaver i forbindelse med ændret klassifikation og om registrering af vandløb.”

§ 2

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. september 2009, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1289 af 19. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 2, nr. 4, affattes således:

”4) byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelse af fiskerierhvervet, der opføres i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer.

2. § 17, stk. 2, nr. 5, udgår.

3. I § 17 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) placering i landzone af bebyggelse, campingvogne og lignende, der er omfattet af krav om landzonetilladelse i § 35, stk. 1 og 2, i

....

lov om planlægning eller af de i § 36, stk. 1, jf. stk. 2, i lov om planlægning nævnte undtagelser fra kravet om landzonetilladelse,
 2) placering i byzone af garager, carporte, udhuse, drivhuse og lignende bygninger på højst 50 m², når disse opføres i tilknytning til beboelseshuse, og byggeriet ikke medfører oprettelse af en ny bolig, og
 3) bygningsændringer som f.eks. kviste og altaner på beboelseshuse i byzone og sommerhusområde, såfremt boligarealet ikke udvides.«

4. I § 17 indsættes som stk. 4:

» Stk. 4. Stk. 3, nr. 1, finder ikke anvendelse på medhjælperboliger, der er omfattet af § 36, stk. 1, nr. 12, i lov om planlægning.»

5. I § 17 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. For områder, hvor der på flere sammenhængende ejendomme ligger en væsentlig, lovlig bebyggelse nærmere skoven end 300 m, gælder forbuddet i stk. 1 kun på arealerne mellem bebyggelsen og skoven.«

§ 18...

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for

- 1) landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning,
- 2) gentilplantning af skovarealer, der ligger uden for det areal, der er beskyttet efter museumsloven, og beplantning i eksisterende haver og
- 3) sædvanlig hegning på jordbrugsejendomme.

6. I § 18, stk. 2, indsættes før nr. 1 som nyt nummer:

»1) mindre vedligeholdelsesarbejder på bygninger, herunder udskiftning af vinduer og tage m.v., når bygningshøjden ikke derved forøges eller kun forøges i ubetydeligt omfang,«
 Nr. 1-3 bliver herefter nr. 2-4.

§ 3

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 24. september 2009, som senest ændret ved lov nr. 358 af 9. april 2013, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private

projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2009, nr. L 20, side 7.«

§ 11 a. Kommuneplanen skal indeholde retningslinjer for

...

7) beliggenheden af de i § 11 g nævnte anlæg,

...

§ 11 e. ...

Stk. 3. Redegørelsen for den del af kommuneplanen, der indeholder retningslinjer for de i § 11 g nævnte anlæg, skal indeholde en vurdering af de miljømæssige konsekvenser.

...

§ 16. ...

Stk. 5. Lokalplanforslag for anlæg, der er omfattet af § 11 g, er undtaget fra reglerne i stk. 3, 4 og 6.

§ 11 g. Enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet væsentligt, må ikke påbegyndes, før der er tilvejebragt retningslinjer i kommuneplanen om beliggenheden og udformningen af anlægget med tilhørende redegørelse (VVM-pligt), jf. § 11 e, stk. 3.

Stk. 2. Ved tilvejebringelsen af retningslinjer i kommuneplanen for anlæg omfattet af stk. 1 skal kommunalbestyrelsen forud for igangsættelsen af arbejdet med redegørelsen for anlæggets forventede væsentlige virkninger på miljøet offentliggøre en kort beskrivelse af hovedtrækkene af det påtænkte anlæg samt indkalde ideer og forslag til brug for fastlæggelsen af redegørelsens indhold. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt.

...

2. § 11 a, stk. 1, nr. 7, § 11 e, stk. 3, og § 16, stk. 5, ophæves.

3. I § 11 g, stk. 1, ændres ”tilvejebragt retningslinjer i kommuneplanen om beliggenheden og udformningen af anlægget med tilhørende redegørelse (VVM-pligt), jf. § 11 e, stk. 3” til: ”udarbejdet en redegørelse for anlæggets miljømæssige konsekvenser (VVM-pligt)”.

4. I § 11 g, stk. 2, ændres ”Ved tilvejebringelsen af retningslinjer i kommuneplanen for anlæg omfattet af stk. 1 skal kommunalbestyrelsen” til ”Kommunalbestyrelsen skal for anlæg omfattet af stk. 1”,

5. I § 11 g, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.: ”Når redegørelsen foreligger, skal kommunalbestyrelsen offentliggøre denne med

henblik på høring af berørte myndigheders og offentlighedens bemærkninger til redegørelsen. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist for høringen på mindst 8 uger, som fremgår af offentliggørelsen.”

§ 15 a. En lokalplan må kun udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, hvis planen med bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger mv., jf. § 15, stk. 2, nr. 12, 18 og 21, kan sikre den fremtidige anvendelse mod støjgener.

....

6. I § 15 a, stk. 1, indsættes efter ”støjgener”: ”, jf. dog stk. 4”.

7. I § 15 a indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at arealer til støjfølsom anvendelse i særlige tilfælde må tåle midlertidige støjgener.

8. I § 57 a indsættes som stk. 6:

”Miljøministeren kan fastsætte regler om, at bygherrens anmeldelse af et anlæg, som kan påvirke miljøet væsentligt, skal anvende et særligt skema og om, hvilket oplysninger bygherren skal tilvejebringe og afgive i forbindelse med anmeldelsen.”

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. Retningslinjer i kommuneplantillæg for VVM-pligtige anlæg vedtaget af kommunalbestyrelser efter de hidtil gældende regler opretholdes.

Stk. 3. Klager over afgørelser, der før lovens ikrafttræden er indbragt for Natur- og Miljøklagenævnet og endnu ikke er færdigbehandlet, og klager over afgørelser, som er truffet før lovens ikrafttræden, men som efter lovens ikrafttræden og inden klagefristens udløb indbringes for Natur- og Miljøklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Skriftlige anmeldelser forud for påbegyndelse af et anlæg efter de hidtil gældende regler indgivet før lovens ikrafttræden, men som efter lovens ikrafttræden endnu ikke er afsluttet af den VVM-kompetente myndighed, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 5. Hvis Natur- og Miljøklagenævnet ved

behandling af en klage beslutter, at sagen skal hjemvises til den kompetente myndighed for sager omfattet af § 11 g-§ 11 i, til fornyet behandling, skal den kompetente myndighed behandle sagen efter denne lov.